

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

LÕPLIK
A6-0280/2005

30.9.2005

RAPORT

Läbivaadatud Barcelona protsess
(2005/2058(INI))

Väliskomisjon

Raportöör: Anneli Jäätteenmäki

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
EXPLANATORY STATEMENT	14
RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS	18
NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS	22
MENETLUS	25

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

läbivaadatud Barcelona protsessi kohta (2005/2058(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 28. novembri 1995. aasta Barcelona deklaratsiooni, millega rajati Euroopa - Vahemere piirkonna partnerlus koos üksikasjaliku töökavaga;
- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile “Euroopa - Vahemere partnerluse kümnes aastapäev: tööprogramm järgmise viie aasta väljakutsetega toimetulemiseks” (KOM(2005)0139) ja selle lisasid SEK(2005)0482 ja SEK(2005)0483;
- võttes arvesse komisjoni teatist nõukogule ja Euroopa Parlamendile “Suurem Euroopa – naabus: uus suhteraamistik meie ida- ja lõunanaabritega” (KOM(2003)0104), komisjoni Euroopa naabuspoliitika strateegiadokumendi (KOM(2004)0373), komisjoni ettepanekut võtta vastu Euroopa naabruse ja partnerluse instrument (KOM(2004)0628), komisjoni teatist tegevuskavade kohta Euroopa naabuspoliitika strateegiadokumendi raames (KOM(2004)0795) ning tegevuskavasid Iisraeli, Jordaania, Maroko, Palestiina omavalitsuse ja Tuneesia kohta;
- võttes arvesse kõikide Barcelona protsessi käivitamisest alates toimunud Euroopa - Vahemere ministrite konverentside ja ministrite valdkondlike konverentside järeldusi, eelkõige 30.–31. mail 2005 toimunud Euroopa - Vahemere välisministrite VII konverentsi järeldusi;
- võttes arvesse Vahemere maade ja Lähis-Ida strateegilist partnerlust, mille suhtes Euroopa Ülemkogu tegi otsuse 2004. aasta juunis;
- võttes arvesse Euroopa - Vahemere parlamentaarse foorumi viie täiskogu istungi deklaratsioone, mis anti välja alates foorumi asutamisest 1998. aasta novembris kuni selle muutamiseni Euroopa - Vahemere piirkonna parlamentaarseks assambleeks 3. detsembril 2003. aastal Napolis toimunud VI ministrite konverentsil;
- võttes arvesse Euroopa - Vahemere piirkonna parlamentaarse assamblee Euroopa Parlamendi eesistumise poliitilisi prioriteete (deklareeriti 21. aprillil 2005) suurendada inimõigustealast dialoogi partnerriikide parlamentidega;
- võttes arvesse 15. märtsi 2005. aasta resolutsiooni, mis võeti vastu Euroopa - Vahemere piirkonna parlamentaarse assamblee esimesel istungil Kairos;
- võttes arvesse 12. veebruari 2004. aasta resolutsiooni ELi inimõigustealase tegevuse taaselustamise ja demokratiseerimise kohta Vahemere partneritega¹;

¹ ELT C 97 E, 22.4.2004, lk 656.

- võttes arvesse 20. novembri 2003. aasta resolutsiooni "Suurem Euroopa – naabus: uus raamistik suheteks meie ida- ja lõunapoolsete naabritega"¹;
 - võttes arvesse varasemaid resolutsioone Euroopa Liidu Vahemere piirkonna poliitika kohta;
 - võttes arvesse ÜRO arenguprogrammi Araabia riikide inimarengu 2002., 2003. ja 2004. aasta aastaaruandeid;
 - võttes arvesse Euroopa - Vahemere uuringute komisjoni (EuroMeSCO) 2005. aasta aprilli aruannet "Barcelona pluss: Euroopa - Vahemere demokraatlike riikide ühenduse suunas";
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit, samuti rahvusvahelise kaubanduse komisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamust (A6-0280/2005);
- A. arvestades, et demokraatia, inimõiguste, õigusriigi ja põhivabaduste edendamine ja austamine on Euroopa Liidu aluspõhimõtted ja põhiprioriteedid ning Vahemere piirkonna arengu peamine alus;
- B. võttes arvesse Euroopa - Vahemere piirkonna assotsiatsioonilepingut, eriti selle artiklit 2, milles sätestatakse, et osaliste sise- ja välispoliitika lähtub demokraatia põhimõtetest ja inimese põhiõiguste austamisest ning moodustab olulise osa lepingust;
- C. arvestades, et parlament kutsub oma 23. veebruari 2005. aasta Euroopa - Vahemere partnerluse resolutsioonis² nõukogu ja komisjoni üles uuendama pingutusi demokraatia suurendamiseks ning aitama kaasa ja edendama vajalikke poliitilisi, majanduslikke ja sotsiaalseid reforme Vahemere maades;
- D. arvestades, et Vahemere piirkonna poliitika on ELi välispoliitika üks põhiprioriteete; arvestades, et Barcelona protsessi tõhusust saab suurendada vaid Euroopa Liidu ühise kooskõlastatud välis- ja julgeolekupoliitika abil, mis suurendaks ühtlasi ka protsessi usutavust;
- E. arvestades, et laienenud Euroopa on väga huvitatud Vahemere piirkonna ja Lähis-Ida naaberriikidega eespool mainitud põhimõtetest ja väärtustel rajaneva ühtse suhete süsteemi loomisest, samuti kultuuride- ja religioonidevahelisest dialoogist ning soovib luua ulatusliku partnerluse, mis hõlmab poliitilist ja majanduslikku liberaliseerimist, säästvat majanduskasvu ja ühist õitsengut;
- F. arvestades, et Euroopa - Vahemere partnerluse demokraatlik ja edukas areng oleneb oluliselt partnerriikide ja nende rahvaste tahtest jagada demokraatia ühiseid väärtusi ja

¹ ELT C 87 E, 7.4.2004, lk 506.

² Tekstid vastu võetud, P6_TA(2005)0046.

austust inimõiguste vastu tõelise sümmeetrilise koostöö, võrdsuse, ühise osalemise ja omandi, samuti ühise vastutuse vaimus;

- G. arvestades, et Euroopa naabruspoliitika on suunatud nimetatud partnerluse suurendamisele, andes parema võimaluse süvendada suhteid, tugevdada poliitilist dialoogi ja integreerida partnerriike ELi poliitikasse;
- H. arvestades, et 28. novembri 1995. aasta Barcelona deklaratsioon tähistas pöördepunkti Euroopa Liidu ja tema Vahemere-äärsete naabrite suhetes;
- I. arvestades, et Euroopa - Vahemere partnerlus, milles on ühendatud kahepoolsed ja mitmepoolsed konsultatsioonimehhanismid ja otsustamiskanaliid, on oma ulatuselt ja filosoofiaalt ainulaadne ning seetõttu tuleb seda säilitada, taaselustada ja saavutatud tulemuste valguses uuesti hinnata ja ulatuslikumalt rakendada, et liikuda sellele algselt omistatud ambitsioonikate eesmärkide suunas;
- J. arvestades, et sellele vaatamata pole märgatavat edu saavutatud partnerluse piirkondliku mõõtme osas, mida tuleks tõsiselt arendada selleks asjakohaseid finantsressursse eraldades, nii nagu oli kavandatud protsessi alguses;
- K. arvestades, et Iisraeli loobumist Gazast tuleb pidada üksnes üheks, kuigi tähtsaks sammuks teel Lähis-Ida konflikti lõpliku lahendamise poole ning kui sellele järgnevad mõlemapoolsed edasised sammud, võib see anda uue tõuke Barcelona protsessile;
- L. arvestades, et partnerluse algusest kümne aasta möödumisel tehtud kokkuvõtte tulemused on vastakad – ühest küljest on palju positiivseid saavutusi, teisalt jääb Barcelona deklaratsiooni täieliku potentsiaali realiseerimiseks veel palju teha;
- M. arvestades, et mitmepoolses raamistikus on ülekaalus kahepoolsed suhted nii partnerriikide nõrkuse tõttu kui ka seoses raskustega lõuna-lõuna suhete arendamisel ja tugevdamisel;
- N. arvestades, et 27. ja 28. novembril 2005 Barcelonas toimival kõrgetasemelisel kohtumisel tuleb lähitulevikuks seada selged ja teostatavad prioriteedid, võttes arvesse varasemate ebaõnnestumiste ja ummikseisude õppetunde ning püüdes saavutada lähemas ja keskmises perspektiivis konkreetseid tulemusi;
- O. arvestades, et haridusreformi, inimeste liikumise ja rände ühisjuhtimise alane abi, samuti terrorismivastaste strateegiate alase dialoogi – sealhulgas eri religioonide vahel – ja abi tõhustamine näivad olevat Euroopa - Vahemere partnerite tõhusama koostöö potentsiaalsed valdkonnad;
- P. arvestades, et Euroopa - Vahemere piirkonna parlamentaarse assamblee 2005. aasta märtsis toimunud esimene edukas kohtumine, samuti Euroopa - Vahemere partnerluse muud institutsioonilised edusammud võimaldavad tugevdada koostöö mitmepoolset poliitilist mõõdet;
- Q. arvestades, et tähtis on ka tugevdada kõnealust mõõdet kodanikuühiskonna ja

valitsusväliste osaliste suurema osalemisega protsessis;

- R. arvestades, et 2005. aasta tähistamine Vahemere Aastana peaks suurendama Barcelona protsessi nähtavust ja kodanike teadlikkust selle tegevustest;
- S. arvestades, et Euroopa - Vahemere partnerlusprotsess on eriti sobiv raamistik tsivilisatsioonide liidu alase algatuse rakendamiseks, nagu teatas ÜRO peasekretär Kofi Annan oma 14. juuli 2005. aasta avalduses;
1. tervitab Euroopa Komisjoni hiljutist teatist, milles võetakse kokku kümme partnerlusaastat ja valitakse konkreetsed koostöövaldkonnad – inimõigused ja demokraatia, jätkusuutlik majanduskasv ja majandusreformid ning haridus –, mida tuleb järgmise viie aasta jooksul edasi arendada;
 2. jagab veendumust, et isegi kui partnerlus ei ole veel andnud loodetud kasu ega andnud oma täielikku panust piirkonna pingete maandamisele, on partnerlusel arenguruumi ja seega on Barcelona protsess jätkuvalt sobiv raamistik Vahemere piirkonna poliitikale, mida tuleb paremate tulemuste saavutamiseks muuta;
 3. märgib, et tõhususe tagamiseks tuleb Euroopa - Vahemere piirkonna poliitikale eraldada eelarve, mis vastaks poliitika püüdlustele;
 4. avaldab kahetsust, et Euroopa - Vahemere partnerlus ei ole tänaseni otseselt mõjutanud Vahemere piirkonna peamisi lahendamata konflikte, ehkki tööühmade raames on algatatud konkreetsete püüdluste alane dialoog;
 5. juhib tähelepanu sellele, et Barcelona protsessi üks eesmärke on arenev demokraatia, mis tuleb saavutada poliitilise reformi edendamise abil kodanikuühiskonna ning kõikide vägivallavastaste poliitiliste rühmade ja liikumiste toetusel;
 6. arvab, et üks peamisi lahendamist vajavaid küsimusi on kõikide Vahemere piirkonna partnerriikide suurem osalemine partnerluse otsustamisprotsessis, et julgustada ühist tegevust ja tugevdada ühist vastutust;
 7. väljendab seoses sellega rahulolu Euromedi kodanike foorumi valitsusvälise platvormi loomise üle, mis pidas oma asutamiskoosoleku 2005. aasta aprillis Luksemburgis; rõhutab seoses sellega, kui tähtis on foorumi kaasamine ja foorumiga tiheda koostöö arendamine Euroopa - Vahemere piirkonna partnerluses osalemise laiendamiseks ja kodanike teadlikkuse suurendamiseks kõnealuse protsessi osas;
 8. peab eluliselt tähtsaks poliitilise dialoogi täiendamist tihedama koostööga kultuuri- ja sotsiaaltasandil, pidades samas silmas suurema tähelepanu pööramist Araabia riikide ja Vahemere maade järjest arvukamates analüüsides toodud seisukohtadele ja prioriteetidele, mis on välja toodud ÜRO arenguprogrammi viimastes aastaaruannetes;
 9. tervitab Euroopa - Vahemere parlamentaarse assamblee loomist ja nõuab, et seda toetataks edaspidi ressursside ja haldusstruktuuriga, mis tagaksid assamblee olemasolu teadvustamise ja tõhusa toimimise;

10. on veendunud, et koostöö ei juhindu tulevikus üksnes ELi julgeolekupoliitika nõuetest ega teistest sellega seonduvatest vajadustest, vaid et rõhutada tuleks ka seost kolme koostöövaldkonna – rahu, kaubanduse ja kodanikuühiskonna – vahel; tunnistab siinkohal eriti, et Vahemere lõunapiirkonna inimeste seisukohast on tähtis eelkõige seos julgeoleku ja arengu vahel ning sotsiaal- ja majandusküsimuste eriline tähtsus;
11. leiab, et Euroopa naabruspoliitika, mis rajaneb Barcelona protsessi saavutustel ja põhineb kaasomandi ja diferentseerimise põhimõttel, peab tugevdama Euromedi raamistikku jäävaid koostöövorme eesmärgiga pakkuda partnerriikidele võimalust osaleda ELi programmides ja poliitikas ühiselt kokku lepitud prioriteetide ja eesmärkide alusel nii Euroopa - Vahemere partnerite kui ka liikmesriikide vahelise piirkondliku ja allpiirkondliku (samuti kohaliku ja valla tasandi) koostöö põhimõtte pideva kohaldamise kaudu;
12. juhib tähelepanu sellele, et lõuna-lõuna piirkondlik integratsioon on äärmiselt tähtis stabiilse raamistiku rajamisel vastastikuse majandusliku heaolu saavutamiseks, ja et seda võib väita ELi näidete ja kogemuste varal;
13. tuletab meelde, et ELi Vahemere piirkonna poliitika, samuti Euroopa naabruspoliitika üks põhieesmärke on toetada ja edendada poliitilisi reforme (demokratiseerimise edendamise, pluralismi ja õigusriigi tugevdamise ning inimõiguste suurema austamise abil) koos majandus- ja sotsiaalreformidega;
14. tervitab inimõiguste allkomisjoni loomist koos Jordaania ja Marokoga vastavate assotsiatsioonilepingute raames ja nõuab niisuguste inimõiguste allkomisjonide loomist ka teiste riikide assotsiatsioonilepingute raames, et arendada inimõiguste- ja demokraatiaalast struktureeritud dialoogi; on veendunud, et niisugused allkomisjonid moodustavad tegevuskavade põhiosa; rõhutab kodanikuühiskonnaga konsulteerimise ja kõnealuste allkomisjonide töösse kaasamise tähtsust parema järelevalve teostamiseks inimõiguste olukorra üle; rõhutab, et vajalik on Euroopa Parlamendi tihe seotus nimetatud allkomisjonide töö ja järeelmeetmete tarvituselevõtuga;
15. kinnitab toetust inimõiguste kaitsjatele ja tervitab inimõiguste kaitsjaid käsitlevate suuniste vastuvõtmist; palub nõukogul selles osas avaldada Vahemere partneritele survet, et nad täidaksid oma kohustust austada inimõiguste kaitsjate õigusi ja tagada nende kaitse;
16. tuletab meelde, et ühise õitsengu ala loomine on jätkuvalt Euroopa - Vahemere partnerluse keskne eesmärk, ja et see eesmärk peab aitama kaasa vaesuse vähendamisele kõnealuses piirkonnas ning põhja ja lõuna vahelise sotsiaalse ja majandusliku lõhe ületamisele; märgib, et partnerriigid on saavutanud olulist edu makromajandusliku stabiilsuse valdkonnas ning kaubanduse liberaliseerimine on edenemas;
17. tervitab selles osas Euroopa - Vahemere investeerimis- ja partnerlusvahendi loomist 2002. aastal Euroopa Investeerimispanga raames, kuid nõuab edasisi arutelusid liidu liikmesriikide ja nende Euroopa - Vahemere partnerite vahel eesmärgiga muuta see

algatus tõeliseks koostöövahendiks, mis on osalemiseks avatud asjassepuutuva Euroopa - Vahemere piirkonna osalistele;

18. rõhutab vabakaubandusala loomise tähtsust 2010. aastaks ja soovib päritolu kumulatsiooni põhimõtte kiiret kohaldamist; süsteem, mis omistab Vahemere maade toorainest toodetud toodetele vaba juurdepääsu ühenduse turule, et soodustada suuremat lõuna-lõuna integratsiooni;
19. võtab teadmiseks sammud, mis on astunud vabakaubandusala loomiseks 2010. aastaks ja põllumajandusliku kaubanduse liberaliseerimise strateegia väljatöötamiseks; nõuab säästva arengu kriteeriumide integreerimist sellesse protsessi ning õige ja põhjaliku keskkonnamõju hindamise läbiviimist igal etapil; palub komisjonil koostada uuring põllumajandus- ja kalandustoodete kaubanduse liberaliseerimise mõjust Euroopa - Vahemere piirkonnas;
20. märgib, et kaubaturgude liberaliseerimisel on saavutatud küll märgatavat edu, kuid Euroopa Liidu Vahemere partnerite kaubavahetusbilansi puudujääk kasvab pidevalt;
21. märgib, et hoolimata lootustest protsessi alguses, ei ole partnerriigid kaubanduse avamisest majandusliku heaolu mõistes kasu saanud ja on endiselt raskes majanduslikus olukorras väga kõrge tööpuuduse taseme ja madala investeerimistasemega, mis nende riikide noort demograafiat arvestades mõjutab rändevooge;
22. on arvamusel, et partnerluse majanduslik tahk tuleb ümber suunata sotsiaalsele ühtekuuluvusele ja säästvale majandusarengule, võttes arvesse, et kaubavahetuse vabastamine ei saa olla ainus eesmärk, ja et sellel peab olema adekvaatne õiguslik raamistik;
23. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid tagaksid järgmises finantsperspektiivis piisava rahastamise Vahemere partnerite majandusliku ülemineku toetuseks, ning et uuele naabruse ja partnerluse finantsinstrumendile määratud võrdlussumma võimaldaks tagada Euroopa abiprogrammide teatava stabiilsuse ja jätkusuutlikkuse Vahemere piirkonnas (nt MEDA programm);
24. peab vajalikuks, et komisjoni tööprogramm pööraks tähelepanu ka ülemineku tagajärgedele Vahemere lõunapiirkonna riikides, võttes arvesse partnerriikide eri vajadusi ja prioriteete;
25. on arvamusel, et Vahemere partnerite majanduslik olukord vajab märkimisväärset toetust seoses infrastruktuuri projektidega, eriti transpordi, joogiveega varustamise ja eluasemete valdkondades;
26. on seisukohal, et kõnealuses piirkonnas nafta ja maagaasi leidmisest saadud tulu peaks muutma piirkonna majandusliku ja sotsiaalse arengu jaoks rohkem kättesaadavaks ning tulu kasutamine peaks olema täiesti läbipaistev ja toimuma kogu rahva huvides;
27. nõuab kauba- ja inimeste veo infrastruktuuri parandamist Euroopa - Vahemere piirkonnas, pöörates põhitähelepanu sadamatele;

28. tuletab meelde konkreetsete väikeseulatuslike koostööprojektide kohapealse toetamise tähtsust; arvab, et väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted saavad oluliselt kaasa aidata partnerriikide suuremale õitsengule, ning soovib seetõttu võtta meetmeid majanduskasvu ja tarbimise edendamiseks, eelkõige laenude ja mikrokrediitdivõimaluste kasutamise kaudu;
29. rõhutab, kui tähtis on leida lahendus probleemidele tekstiilisektoris Euroopa - Vahemere partnerluse toetamise kaudu, mis soodustab sektori koostööd ja konkurentsivõimet jõulise poliitika abil, mis toetab koolitust, uurimis- ja arendustegevust, tehnoloogilisi uuendusi, heade tavade levikut ja teabevahetust turgudel; soovib luua tekstiili-/rõivasektori Euroopa - Vahemere koolide, õppeasutuste tehnokeskuste võrgustiku, et edendada tehnilist partnerlust, koolitust ja ühiseid teadusprogramme;
30. arvab, et kohalike ja piirkondlike ametivõimude koostöö detsentraliseerimine võib aidata kaasa kohalike asutuste arengule ja suutlikkuse suurendamisele, samuti suuremale nähtavusele ning partnerluse omaksvõtmisele; pöörab tähelepanu sellele, et konkreetset väikesemahulised linnadevahelised säästva linnaarengu teemalised koostööprojektid (näiteks reovee- ja veekäitlus, puhta veega varustamine), olgu tegemist kahepoolsete, piirkondlike või piirkondadevaheliste võrgustikega, võivad anda elanikele reaalselt kasu ja tähendada kohest elukvaliteedi paranemist;
31. märgib, et viimastel aastatel on saavutatud olulist edu projektide ja programmide rakendamise kiirendamisel MEDA raames, eelkõige tänu komisjoni abikavade radikaalsele uuendamisele ning kohapealsetele osalistele antud suurele rollile; avaldab samas kahetsust, et nõukogu on vähendanud 2006. aasta eelarve projektis MEDA programmiks ette nähtud summasid, eriti institutsionaalseks reformiks, demokraatia arenguks ja inimõiguste tagamiseks, majandus- ja sotsiaalreformideks ning allpiirkondlikuks koostööks ette nähtud summasid; arvab, et niisugune vähendamine ei ole kooskõlas tõukega, mida Barcelona protsess vajaks;
32. on arvamusel, et on õige aeg ajakohastada Euroopa - Vahemere partnerluse tegevus ja võtta arvesse Euroopa naabruspoliitika loodud võimalused, et tuua see inimestele lähemale;
33. soovib tulevikus eriti keskenduda ühiselt kokkulepitavatele mitme- ja kahepoolsetel tasanditel läbiviidavatele valitud tegevustele, mida tuleks kiirendada ja rohkem tulemustele suunitleda;
34. arvab, et demokraatia kasv kõnealusel piirkonnas on Euroopa jaoks üks olulisemaid küsimusi: Vahemere partnerlus ei toimu üksnes partnerriikides, vaid on mõeldud ka valitsusväliste osalistele ja kodanikuühiskonnale; soovib seetõttu senisest enam kasutada näiteks Euroopa demokraatia ja inimõiguste algatust – ühenduse projektide rahastamise programmi – mitmesuguste demokraatiaalaste projektide algatamiseks;
35. arvab, et keskkonnakaitse- ja looduskatastroofidealane koostöö peaks olema üks põhiprioriteete; arvab, et selle raames peaks kiirendama menetlusi varajase hoiatamise süsteemi loomiseks Vahemere maades, et eelnimetatud katastroofe ära hoida;

36. juhib tähelepanu sellele, et viimastel aastatel on Vahemere maade piirkond ja paljud liikmesriigid olnud tunnistajaks keskkonna tasakaalu kadumisele, reostuse suurenemisele, suurenevale veepuudusele ning linnastumise kontrollimatule kasvule ja spekulatsioonidele, eriti rannikualadel; ning arvab, et suuremat rõhku tuleks asetada keskkonnapoliitika väljatöötamisele kogu Vahemere piirkonnas, eriti seetõttu, et keskkond etendab olulist osa iga poliitikasuuna säästval arendamisel;
37. arvab, et üks põhiprioriteet on hariduse ja kutsehariduse areng, mis on Vahemere maade majandus- ja sotsiaalarengu seisukohalt ülioluline; nõuab konkreetse tähelepanu pööramist naistele ja halvemas olukorras olijatele nagu kirjaoskamatutele, naisüliõpilastele, põgenikele, samuti ümberasustatud inimestele ning maa- ja äärelinnaelanikele; on seisukohal, et Vahemere piirkonna partnerite jõupingutusi haridusreformi ja selle valdkonna institutsioonide nüüdisajastamise alal tuleb toetada strateegilisema lähenemisega; eelkõige kutsub nõukogu, liikmesriike ja komisjoni üles välja töötama ja toetama õpilaste, üliõpilaste ja teadlaste vahetusprogramme ning linnade ja geograafiliste piirkondade partnerlust ning intensiivistama vahetusi parlamentide tasandil; rõhutab sellega seoses Erasmus Munduse algatuse, samuti programmi "Euroopa noored 2007–2013" edasiarendamist, et tugevdada kultuurivahetust Vahemere maades;
38. tervitab Anna Lindhi Euroopa - Vahemere kultuuridevahelise dialoogi sihtasutuse loomist ja avamist; on veendunud, et selle tegevus võib anda otsustava panuse vastastikusse mõistmisesse ja võimaldab parimal viisil kasutada meie ühist pärandit;
39. kutsub komisjoni, liikmesriike ja Euroopa - Vahemere partnerriike otsima võimalusi ja mehhanisme Anna Lindhi sihtasutuse riiklike võrgustike loomiseks, tugevdamiseks ja arendamiseks kõigis 35 partnerriigis; kutsub sihtasutust andma oma panust Barcelona protsessi nähtavuse suurendamiseks ja omaksvõtmiseks, et muuta Euroopa - Vahemere partnerlus omanäoliseks nii riiklikul kui ka piirkondlikul tasandil;
40. nõuab pressivabaduse ja arvamusevabaduse kaitsmist ja ergutamist Vahemere piirkonnas, et võimaldada meediaspetsialistidel vabalt oma tööd teha ning tagada demokraatlik areng, mis kõnealuses piirkonnas on osutunud ebapiisavaks;
41. on veendunud, et maailmas praeguseks kujunenud olukorras peavad partnerid pidama tõsisemaid kultuuridevahelisi dialooge, mis peaksid hõlmama niisuguseid meetmeid, nagu soovib oma aruandes Romano Prodi poolt 2003. aastal asutatud kõrgetasemeline inimeste- ja kultuuridevahelise dialoogi nõustamisrühm;
42. arvab, et Euroopa - Vahemere partnerlus, mis põhineb ühisel vastutusel, ei pea kristluse, islamiusu ja judaismi vahelist religioosset dialoogi edendama mitte ainult hariduse andmise ja teadmiste jagamise eesmärgil, vaid ka osana terrorismivastasest võitlusest, mis on üks ülemaailmne lahendamist vajav ülesanne;
43. soovib ekspertide ja spetsialistide akadeemilise tegevuse ühist rakendamist seoses islami rolliga demokraatlikes ja avatud ühiskondades ning seoses kultuuri- ja religioosseid kogukondi vägivallategudeni viivate põhjuste kaalumise ja lahendamiseks;

44. rõhutab, et Euroopa - Vahemere partnerluse teine põhiküsimus on ränne ja sisserändajate sotsiaalne integratsioon; on seisukohal, et assotsiatsioonilepingud ja naabruse tegevuskavad on piisavad vahendid inimeste liikumise ja rändevoogude ühise korralduse edendamiseks; soovib seoses sellega kasutada uut Euroopa naabruspoliitika instrumenti partneritevahelise piiriülese koostöö toetamiseks; rõhutab vajadust tegeleda ebaseadusliku migratsiooni probleemi ja tõsiste negatiivsete mõjudega, sealhulgas selliste peamiste aspektidega nagu tagasivõtmislepingute läbirääkimised või vajadus aktiivselt vastu seista inimkaubandusele, mis põhjustab inimeste kaotust ja suurel hulgal kannatusi; tuleb meelde vajadust konsulteerida piirkonna kohalike ja piirkondlike asutustega, kellel on kogemusi ja kes vastutavad sisserändajate sotsiaalse integratsiooni, varjupaigataotlejate vastuvõtmise ning dokumentideta elanike ja varjupaigaõigusega inimestega seotud tundlike küsimuste lahendamise eest;
45. tuleb meelde, et rändealane koostöö peab olema kooskõlas rahvusvahelise humanitaarõiguse ja inimõigustealaste õigusaktidega; tõstab esile vajadust kõik tagasivõtmislepingud avalikustada ja austada 1951. aasta Genfi konventsiooni põgenike staatust käsitlevas artiklis 33 sätestatud mitte tagasi võtmise põhimõtet; on põhimõtte vastu, mille kohaselt luuakse ELi naaberriikides "migratsiooniportaale" ja/või laagreid;
46. rõhutab, et naiste osalemine majandus-, sotsiaal- ja kultuurivaldkondades ning poliitilises tegevuses peaks igas riigis olema demokraatia kooskõlastamise ja naiste diskrimineerimise vastase võitluse peamine vahend; ning nõuab ka soolise võrdõiguslikkuse perspektiivi lülitamist Euroopa - Vahemere partnerluse peamistesse rahvusvahelistesse tegevussuundadesse;
47. kutsub seega partnerriikide valitsusi üles tunnustama, austama ja kaitsma naiste põhiõigusi ja staatust nagu need on rahvusvahelistes lepingutes sätestatud ning kutsub partnerriikide valitsusi üles kiirendama õigusloomega seotud, haldus- ja muid reforme, et luua meeste ja naiste õiguslik võrdsus perekonna- ja ühiskondlikus elus ning teha soolisest võrdõiguslikkusest kõigi oma poliitikavaldkondade osa, ükskõik kas nende eesmärkide saavutamine on ette nähtud pika või lühikese aja jooksul;
48. nõuab, et komisjon annaks kvalitatiivset ja kvantitatiivset teavet nii kahepoolse koostöö (assotsiatsioonilepingud) kui ka piirkondliku koostöö MEDA II (praegune faas) raames võetud rahaliste kohustuste konkreetse teostamise ja täitmise kohta, et toetada naiste aktiivset osalust poliitilises, majanduslikus ja ühiskondlikus elus;
49. rõõmustab, et hiljuti käivitati esimene piirkondlik programm naiste osalemise toetuseks majanduslikus ja ühiskondlikus elus ning arengus (programm, mille loomise otsus tehti juba 2001. aastal) ning nõuab komisjonilt, et see laiendaks programmi valdkonda ning teematikat teabe levitamisele naiste kuvandi ja selle kuvandi demokratiseerimisprotsessis oleva osatähtsuse teadvustamisele;
50. väljendab oma muret seoses naiste suure diskrimineerimisega tööturul, haridussüsteemis ja erialases koolituses ning poliitilises elus ja kodanikuna, samuti seoses naisi puudutavate raskete probleemidega, näiteks vägivald; nõuab partnerriikidelt tõelist poliitilist tahet ja tõhusat tegevust mentaliteedi arendamise ning naiste ja meeste võrdõiguslikkuse edendamise vallas.

51. rõhutab Euroopa - Vahemere partnerite vajadust uute programmide järele, et edendada politseivõimude ja õigusorganite vahelist koostööd ning tagada ühine lähenemine organiseeritud kuritegevuse ja terrorismiga võitlemisele; nõuab, et kõik riigid ratifitseeriks Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni rahvusvahelise organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemise konventsiooni ja selle lisaprotokollid inimkaubanduse ja migrantidega salakaubitsemise kohta; rõhutab asjaolu, et Euroopa - Vahemere partnereid ühendavad nende inimõiguste ja põhivabaduste alased kohustused, ning seetõttu kutsub nõukogu, liikmesriike ja komisjoni üles aktiivselt toetama Euroopa - Vahemere lepingut, et tagada partnerriikidega peetava püsiva poliitilise dialoogiga järelevalve inimõiguste järgimise üle; samuti rõhutab, et nad jagavad ühist terrorismikogemust, mis peaks võimaldama neil koos töötada, et vältida rahulolematute rühmituste pöördumist terroristlike meetodite ja vägivaldsete rünnakute poole ning et arendada riikide suutlikkust terrorismi tõkestamisel ja inimõiguste kaitsmisel terrorismivastases võitluses; pöörab tähelepanu sellele, et igasuguse terroristliku aktiga rünnatakse otseselt ennekõike kodanike õigusi ja vabadusi, mis on tagatud inimõiguste ülddeklaratsioonis sätestatud inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtetega;
52. rõhutab sellega seoses veel kord, et terrorismivastast võitlust ei tohi mingil juhul läbi viia kodanikuvabaduste ja inimõiguste arvel; tervitab koostöö suurenemist kõnealuses valdkonnas, kuid nõuab avatumaid ja läbipaistvamaid menetlusi; kinnitab sellega seoses ettepanekut koostada kõnealuses valdkonnas käitumiskoodeks;
53. kahetseb, et demokraatia ja inimõiguste valdkonnas ei ole saavutatud märgatavat edu, ja sellega seoses rõhutab, kui tähtsad on Euroopa naabruspoliitika tegevuskavad, mille eesmärk on partnerriikide tegevust puudutavate selgete kohustuste määratlemine demokraatia protsessi edendamise ning inimõiguste austamise nimel; rõhutab asjaolu, et tegevuskavades sätestatud prioriteetide järgimise üle tuleb korrapäraselt teostada järelevalvet ja hindamist;
54. kutsub komisjoni üles kaasama parlamenti täies ulatuses Euroopa naabruspoliitika tegevuskavade rakendamise hindamisse, milles tuleks ette näha selgesõnalised katkestamist käsitlevad sätted nendeks puhkudeks, kui demokraatia järgimist ja inimõigusi puudutavatest suunistest kinni ei peeta;
55. palub komisjonil Euroopa Liidu ja partnerriikide vaheliste lepingute vastavuse hindamiskriteeriumideks võtta inimõigused ja loodab, et komisjon esitab igal aastal Euroopa - Vahemere partnerluse raames raporti hindamistulemuste kohta;
56. kutsub nõukogu ja komisjoni üles inimõiguste ja demokraatlike vabaduste rikkumise korral rakendama Euroopa - Vahemere assotsiatsioonilepingute ajutist katkestamist võimaldavaid sätteid;
57. kordab üleskutset kõikidele Euroopa - Vahemere assotsiatsioonilepingu osalistele koostada inimõiguste sätete alusel inimõiguste edendamise ja tunnustamise programm ning panna paika assotsiatsioonilepingu artikli 2 täitmise korrapärase hindamise mehhanism; kutsub sellega seoses komisjoni üles asutama inimõiguste allkomisjone, mille roll oleks järelevalve teostamine inimõigustealaste sätete täitmise üle ning Euroopa

Parlamendi ja kodanikuühiskonna täielik kaasamine nimetatud allkomisjonide töösse; kutsub komisjoni seoses Barcelona protsessi 10. aastapäevaga üles koostama avalikku aruannet inimõiguste- ja demokraatialase poliitika rakendamise kohta Vahemere maades, mis saaks partnerluse edendamise aluseks;

58. teeb ettepaneku jätkata ja tugevdada Euroopa Liidu ja Vahemere maade koostööd turvalisuse alal; tervitab massihävitusrelvade vähendamist käsitlevate sätete lisamist viimastesse lepingutesse ja tegevuskavadesse; pöörab tähelepanu sellele, et niisuguseid meetmeid peavad tarvitusele võtma eranditult kõik partnerriigid eesmärgiga kuulutada Vahemeri massihävitusrelvadest vabaks piirkonnaks; nõuab partnerriikide edasist osalemist Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikas; kõnealust eesmärki silmas pidades palub nõukogul ette näha konsultatsioonide pidamise võimalus meie Vahemere partneritega päevakorras oleva ühise välis- ja julgeolekupoliitika teema raames neid puudutavates küsimustes, kutsudes partnereid vajaduse korral osalema üld- ja välisasjade nõukogu istungitel;
59. on arvamusel, et võttes arvesse Barcelona protsessi viimaseid puudujääke, on poliitiline tahe ja pragmaatiline visioon rohkem kui iial varem partnerluse eduka tulemi põhiline tingimus;
60. juhib tähelepanu sellele, et Euroopa - Vahemere parlamentaarne assamblee on Euroopa - Vahemere poliitilises dialoogis tähtis element ning assamblee otsuste tegemise menetlust Euroopa - Vahemere protsessis peaks edaspidi veelgi tugevdama;
61. meenutab 27.–28. novembril 2005 Barcelonas toimuva kõrgetasemelise erakorralise kohtumise osalistele, et Euroopa - Vahemere partnerluse 10. aastapäeva tähistamisega kaasneb selgete ja kohustuslike prioriteetide ja meetmete määratlemine tulevikuks; arvab, et kohtumine peab taaskinnitama deklaratsioonis sisalduvaid põhimõtteid ning liikmesriikide soovi luua demokraatlike riikide ühendus, mis annaks tõuke Vahemere maade vaheliste suhete edendamisele, ning kutsub konkreetselt kõiki Euroopa Liidu liikmesriike üles ühendama oma jõupingutused, et anda Barcelona protsessile tulevikuks uus hoog;

o

o o

62. teeb presidendile ülesandeks edastada resolutsioon kõrgetasemelisele erakorralisele kohtumisele, nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning Barcelona protsessis ja Euroopa - Vahemere parlamentaarses assamblees osalevatele partnerriikidele;

EXPLANATORY STATEMENT

The Barcelona Process revisited: a timely and necessary assessment of the Partnership

On 28 November 2005, the Barcelona Process will be ten years old. Along with the Euro-Mediterranean Partnership (hereafter EMP), which stemmed from it in the mid-nineties together with its financial instrument, the MEDA Programme, the launching of the Barcelona Process marked a turning-point in relations between the European Union and its southern neighbours and was intended as a framework for a concerted and mutually supportive development of the Mediterranean countries.

Apart from being a sound method of promoting EU interests in its most immediate neighbourhood, the motivations and objectives that prevailed in 1995 when the Euro-Mediterranean Partnership was launched were on the one hand core EU/universal ones (the full promotion of human dignity in a common environment of peace and shared prosperity) and in part more specific ones (driven by the political context, the main priority being the establishing of political stability in an area where conflicts and political gridlock had been looming or raging for decades).

Ten years later, although the fundamental principles and values underlying the Barcelona Process remain truly valid, a certain number of regional and international parameters have changed, be it the 2004 enlargement of the EU and its new neighbourhood in the East, the candidate-member status of Turkey, the fallback into violence in the Middle East, the Iraq crisis, or the wide-ranging outbreak of terrorism and its impact on societies. The Barcelona Declaration remains still valid in its essence, but its implementation definitely needs to be adjusted and enhanced in order to enable the EMP to face present challenges and to adapt to a modified regional and international environment.

By its very nature, the Barcelona Process constitutes a unique political project, combining bilateral and regional levels of political, economic and social dialogue as well as opportunities of interaction, bridges and confidence-building among peoples. Therefore the overall philosophy of the project is an *acquis* in itself that ought to be preserved and whose political potential needs to be further enhanced and more result-oriented.

However, and without minimising the successes since the inception of the project, it is legitimate, in the light of several notable shortcomings and even failures, to raise the point as to whether in practice - and even in scope to some extent - the process should not undergo in-depth review. In a nutshell:

- What about redefining priorities with a view to generating a new impetus, including when dealing with core objectives of the Barcelona Process?
- What about reviewing today the level of these ambitions and even slightly downsizing their scope and outlook in order to be assured that more modest goals can be reached?
- How can the right balance be found between vision and concrete steps towards the genuine creation of a multilateral regional community of states and peoples based on shared

democratic values, a climate of trust and a common political and human project?

Challenges faced, tackled and imperfectly met

The Barcelona Declaration set out medium and long-term goals to be achieved. It remains the cornerstone of the Partnership and is even more relevant today than ever. Indeed, its vast potential is far from being exhausted and the Declaration sets the objectives for many years to come. As the process was designed to produce results over the long haul and given the absence of reliable indicators and evaluation mechanisms, it is yet difficult to assess the political aspects of the Partnership. A useful exercise is nevertheless the overall comparison of original goals with reality.

Regional political dialogue

One of the key successes of EMP resides in providing the Mediterranean Partners with various intertwined regular and consistent forums for political dialogue at ministerial, parliamentary, business community and civil society levels, especially between the actors involved in the Middle East Peace Process. A very positive achievement in this context is the establishment of the Euro-Mediterranean Parliamentary Assembly (EMPA) and its successful first plenary session held in Cairo from March 12-15, 2005.

Although progress was made, mainly in recognising the Palestinian Authority as an equal Partner, neither did the Barcelona Process have a decisive positive impact on solving any of the major lasting conflicts in the region (Israeli-Arab, Western Sahara, Cyprus) -quite on the reverse, the persistence of such conflicts acted in turn negatively on the Process-, nor did it manage to convince all the partner countries to engage into an effective dialogue.

Regional economic integration and trade

As a major trading partner of every country in the region (the EU accounts for almost 50% of goods traded compared to 13% for the US), the EU actively supported regional economic integration and the promotion of free trade in the Mediterranean.

Bilateral Association Agreements between the EU and the partner countries of the EMP were concluded, except for Syria, with whom negotiations have been concluded and whose Agreement still awaits signature (as well as the assent of the European Parliament).

In the South-South trade dimension, the most significant development was the signing in February 2004 of the Agadir Free Trade Agreement between Egypt, Jordan, Morocco and Tunisia. Other Free Trade Agreements have been concluded in 2004, notably between Turkey and Morocco, Turkey and Tunisia, Turkey and Palestinian Authority, which all witnesses to the progress in regional integration in the Mediterranean region. However, on the overall, progress in the liberalisation process of trade has been slow in important areas (services and agricultural products) and most notably, intra-regional trade in the Southern Mediterranean is currently below 15% of the total.

With the launching of the European Neighbourhood Policy (ENP) and the conclusion of bilateral action plans with most of the Mediterranean Partner Countries, a new impetus is

given to reach the objective of further regional ties and integration.

The establishment of the Euro-Mediterranean Free-trade area has a target date of 2010. Once completed, it should cover some 40 states and around 700 million consumers. Thanks to the association agreements, a tariff-free free trade zone with the earliest signatories should be completed in a few years time, while for others the full completion of tariff dismantling will be achieved on a longer term.

Human Rights and Democracy

The EU is actively committed to promoting democracy, the rule of law, and respect for human rights and fundamental freedoms in the region, both in cooperation with governments of partner countries as well as with non-state actors and civil societies. In that respect, several Euro-Mediterranean partner countries benefit for instance from the European Initiative for Democracy and Human Rights (EIDHR), a community programme which funds projects in the areas of electoral assistance and observation missions, gender equality, protection of women rights, media, etc. It is a unique instrument for the reason that it can operate without the consent of the host government. As a matter of fact, the complementary use of official and civil society channels are by far the most efficient way of action in the area, since it allows to trigger reform in difficult matters on the one hand without generating frontal opposition and mistrust on the other. Additional policy actions in this field have already been negotiated bilaterally under the European Neighbourhood Policy and its first generation of bilateral action plans.

However, results primarily depend on a genuine want for reform on the side of partner countries and societies. So far, reforms in political and administrative structures have materialised in a few countries only, and democratic convergence has fallen short of expectations. There has been some progress concerning the respect for human rights, but much remains to be done. While overall press freedom tends to improve, the legal and regulatory framework for the practice of activities by civil society did generally not improve. Moreover, the fight against terrorism in the aftermath of September 11 also led to setbacks and restrictions on civil liberties. This makes regular and concerted institutional monitoring even more of a necessity.

Society and gender issues

Gender equality and the improvement of the situation of women in economic, social and political life was a constant priority in the context of the Barcelona Process. Governments in partner countries started to tackle gender disparities, as evidenced in several countries by the progressive rising of school enrolment rates as well as women's participation in the labour market.

The main instruments available to civil society are the Euro-Mediterranean Civil Forums, which articulate and consolidate the co-operation of civil society actors in the Euro-Mediterranean area and strengthen the EuroMed networks. Awareness of the partnership among civil society has progressed and has led to the setting up of a non-governmental Euromed Platform at the Civil Forum in Luxembourg in April 2005, providing a better interface with the official activities of the Partnership in the future.

Human development indicators show progress over the past ten years. Health conditions have broadly improved in the region, with significant improvements for child health and overall life expectancy. Most countries made progress in access to water and sanitation. However, the most important indicator, income per capita, shows increased divergence between the EU and the partner countries -and even among the partner countries themselves-, as economic growth rates in the latter remain rather low.

Barcelona re-found: renewed priorities in an adjusted framework

On 12 April 2005, the European Commission unveiled a wide-ranging work programme to reinforce the Euro-Mediterranean Partnership over the next five years. The Commission outlined proposals for concrete progress in three areas critical for the future of the region: Education and vocational training, Sustainable Economic Growth, Human Rights and Democracy.

In addition to these priority areas, the work programme also covers social reforms, environment, migration issues, weapons of mass destruction and counter-terrorism. Within this framework, special focus is to be given to:

- Education: Increasing the quality of education for all, and ensuring a more equitable access is a central objective of the work plan. The latest annual Arab Human Development Reports have as well stressed the need for substantial improvements in education systems and delivering.

- Economic Growth and Reform: The Barcelona Declaration set the target of creating a Free Trade Agreement by 2010. With only five years to go, action is needed to make a reality of that ambition. In parallel, south-south regional integration needs to be considerably increased.

- Human Rights and Democracy: Political reform is the key to achieving sustainable security and stability. The EU must be seeking a new focus within the Euro-Med partnership on issues such as protection of human rights, empowerment of women, strengthening of democracy, pluralism and independent judiciaries.

13.9.2005

RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS

Saaja: rahvusvahelise kaubanduse komisjon

Läbivaadatud Barcelona protsess
(2005/2058(INI))

Arvamuse koostaja: Kader Arif

ETTEPANEKUD

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon palub vastutaval rahvusvahelise kaubanduse komisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tervitab otsust novembrikuus korraldada kõrgetasemeline konverents, et tähistada Euro-Vahemere partnerluse kümnnendat aastapäeva, arvestades et nimetatud protsessil on ilmselgelt vaja uut impulssi;
2. on arvamusel, et nimetatud konverents peab andma konkreetseid tulemusi, eelkõige infrastruktuuride rahastamise, väikerahastamise süsteemi kehtestamise ja majandusliku ülemineku toetamiseks võetavate meetmete osas;
3. konstateerib, et hoolimata lootustest protsessi algul, ei ole partnerriigid saanud kasu kaubanduslikust avatusest tingitud majanduslikust heaolust, ning et nad on jätkuvalt raskes majanduslikus olukorras, kus töötuse tase on väga kõrge ja investeringutase madal, mis nende riikide väga noort rahvastikku arvestades mõjutab migratsioonivooge;
4. arvab, et partnerluse majanduslik väljund peab olema suunatud sotsiaalse ühtekuuluvuse ja säästva majandusarengu poole, kuna majandussuhete liberaliseerimine ei saa olla ainsaks eesmärgiks ning et sellega peab kaasnema vastav õiguslik raamistik;
5. rõhutab, et Euroopa Liidu eesmärk ei tohiks olla selliste avalike teenuste erastamine, mis on seotud elanikkonna põhivajaduste, hariduse, tervishoiu, kultuuri või juurdepääsuga veele ja energiale;
6. nõuab, et komisjon ja liikmesriigid tagaksid, et järgmine finantsperspektiiv näeks ette

piisavaid rahalisi vahendeid Vahemere piirkonna partnerriikide majandusliku ülemineku toetamiseks ning, et uuele naabruse ja partnerluse rahastamisvahendile assigneeritud viitesumma võimaldaks tagada Euroopa abile teatud stabiilsuse ja järjepidevuse Vahemere piirkonnas (vt endist programmi MEDA);

7. rõhutab vajadust jätkata ja suurendada Vahemere piirkonna keskkonna tõsise halvenemise vastase võitluse rahastamist ning anda Vahemere piirkonna partnerriikidele tehnilist abi, et tagada Barcelona merereostuse vältimise ja maismaalt lähtuva merereostuse vältimise konventsioonide ning muude rahvusvaheliste Vahemere piirkonna keskkonna säilitamise kokkulepete range kohaldamine;
8. avaldab heameelt viienda ministrite tasemel 20. juunil 2005. aastal toimunud EIP Euroopa-Vahemere Investeeringute ja Partnerluse toetusfondi vahendi (FEMIP) koosoleku üle, kus otsustati, et FEIMP peab pühenduma töökohtade loomise soodustamisele, inimkapitali väärtustamisele ning rahuprotsessi edendamisele;
9. rõhutab, kui tähtis on leida lahendus probleemidele sellises võtmesektoris nagu põllumajandus ning soovib Vahemereriikide ja Euroopa Liidu vahel integreeritud tõelise põllumajanduspoliitika väljaarendamist, mis võimaldaks luua õiglaseid kaubandustingimusi koos põllumajanduse, kalanduse ja veemajanduse kooskõlastatud haldamisega;
10. avaldab muret tekstiilituru arengu üle seoses kvootide kaotamise ja Hiina konkurentsiga ning palub komisjonil arendada tõhusat poliitikat, mis oleks abiks Euroopa ja Vahemere piirkonna partnerriikide tööstuse ümberkujundamisel; palub nimetatud majanduskontekstis komisjonilt kiireid algatusi ja kohest pühendumist, et Euroopa-Vahemere assotsiatsioonilepingute raames luua konsolideeritud turg ning kiiresti sõlmida ja tõhusalt rakendada Vahemereriikide vahelisi kahepoolseid kokkuleppeid, et lihtsustada kauba vaba liikumist kogu Euroopa-Vahemere piirkonna tsoonis; toetab ühise tolliraamistiku loomist nimetatud tsoonis;
11. rõhutab, kui tähtis on leida lahendus probleemidele tekstiilisektoris Euroopa- Vahemere partnerluse toetamise kaudu; nimetatud partnerlus soodustab koostööd ja konkurentsivõimet sektoris jõulise poliitika teel, mis toetab koolitust, uurimis- ja arendustegevust, tehnoloogilisi uuendusi, heade tavade levikut ja teabevahetust turgudel; soovib kehtestada koolide, haridusinstituutide ja tehnikakeskuste Euroopa-Vahemere võrgustiku tekstiili ja valmisriiete sektoris, et edendada tehnilist partnerlust, koolitust ja ühiseid teadusprogramme;
12. rõhutab vabakaubanduspiirkonna loomise tähtsust aastaks 2010 ja soovib, et kiiresti rakendatakse päritolu kumulatsiooni põhimõtet; nimetatud süsteem tagaks mitmest Vahemereriigist pärinevatest toorainetest valmistatud toodete vaba juurdepääsu ühenduse turule, et soodustada suuremat Lõuna ja Lõuna vahelist integratsiooni;
13. on arvamusel, et majanduslik olukord Vahemere piirkonna partnerriikides nõuab olulise toetuse andmist infrastruktuuriga seotud projektidele, eriti transpordi, joogiveega varustamise ja elamute valdkondades;

14. soovib, et Euroopa-Vahemere partnerluse tugevdamine seaks paika tingimused, mis on vajalikud põhiliste inimõiguste, demokraatia, läbipaistvuse, meeste ja naiste vahelise võrdõiguslikkuse ning kultuuridevahelise dialoogi austamiseks.

MENETLUS

Pealkiri	Läbivaadatud Barcelona protsess
Menetluse number	2005/2058(INI)
Vastutav komisjon	AFET
Nõuandev komisjon istungil teada andmise kuupäev	INTA 12.5.2005
Tõhustatud koostöö	ei
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Kader Arif 13.6.2005
Arutamine komisjonis	12.7.2005 29.8.2005 13.9.2005
Ettepanekute vastuvõtmise kuupäev	13.9.2005
Lõpphääletuse tulemused	poolt: 17 vastu: 0 erapooletuid: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Kader Arif, Jean-Pierre Audy, Christofer Fjellner, Béla Glattfelder, Caroline Lucas, Erika Mann, Helmuth Markov, Georgios Papastamkos, Bogusław Rogalski, Tokia Saïfi, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Johan Van Hecke, Zbigniew Zaleski
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Panagiotis Beglitis, Danutė Budreikaitė, Albert Deß, Elisa Ferreira, Paul Rübig
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 178 lg 2)	

16.9.2005

NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS

Saaja: väliskomisjon

Uuendatud Barcelona protsess
(2005/2058(INI))

Arvamuse koostaja: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou

ETTEPANEKUD

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. toetab täielikult komisjoni seisukohta (teatis Euroopa–Vahemere partnerluse kümnennda aastapäeva kohta: tööprogramm järgmise viie aasta väljakutsetega toimetulemiseks (KOM(2005)0139), mille läbiv teema on inim- ja majandusarengut mõjutavad naiste ja meeste võrdsed võimalused ning nõuab seega naiste õiguste edendamise austamist uuendatud Barcelona protsessis, eriti partnerluse kolmes sambas;
2. kutsub seega partnerriikide valitsusi üles tunnustama, austama ja kaitsma naiste põhiõigusi ja staatust nagu need on rahvusvahelistes lepingutes sätestatud ning kutsub partnerriikide valitsusi üles kiirendama õigusloomega seotud, administratiivseid ja muid reforme, et luua meeste ja naiste õiguslik võrdsus perekonna- ja ühiskondlikus elus ning teha soolisest võrdõiguslikkusest kõigi oma poliitikavaldkondade osa, ükskõik kas nende eesmärkide saavutamine on ette nähtud pika või lühikese aja jooksul;
3. nõuab, et komisjon annaks kvalitatiivset ja kvantitatiivset teavet nii kahepoolse koostöö (assotsiatsioonilepingud) kui ka piirkondliku koostöö MEDA II (praegune faas) raames võetud rahaliste kohustuste konkreetse teostamise ja täitmise kohta, et toetada naiste aktiivset osalust poliitilises, majanduslikus ja ühiskondlikus elus;
4. rõõmustab, et hiljuti käivitati esimene piirkondlik programm naiste osalemise toetuseks majanduslikus ja ühiskondlikus elus ja arengus (programm, mille loomise otsus tehti juba 2001. aastal) ning nõuab komisjonilt, et see laiendaks programmi valdkonda ning temaatikat teabe levitamisele naiste kuvandi ja selle kuvandi demokratiseerumisprotsessis

oleva osatähtsuse teadvustamisele;

5. väljendab oma rahutust seoses naiste suure diskrimineerimisega tööturul, haridussüsteemis ja erialases koolituses ning poliitilises elus ja kodanikuna, samuti seoses naisi puudutavate raskete probleemidega, näiteks vägivald; nõuab partnerriikidelt tõelist poliitilist tahet ja tõhusat tegevust mentaliteedi arendamise ning naiste ja meeste võrdõiguslikkuse edendamise vallas.

MENETLUS

Pealkiri	Uuendatud Barcelona protsess
Menetluse number	2005/2058(INI)
Vastutav komisjon	AFET
Nõuandev komisjon istungil teada andmise kuupäev	FEMM 8.9.2005
Tõhustatud koostöö	ei
Arvamuse koostaja nimetamise kuupäev	Rodi Kratsa-Tsagaropoulou 13.7.2005
Arutamine komisjonis	14.9.2005 15.9.2005
Muudatuste vastuvõtmise kuupäev	15.9.2005
Lõpphääletuse tulemused	poolt: 21 vastu: 0 erapooletuid: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Edit Bauer, Emine Bozkurt, Hiltrud Breyer, Maria Carlshamre, Edite Estrela, Věra Flasarová, Lissy Gröner, Lívia Járóka, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Astrid Lulling, Angelika Niebler., Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Raül Romeva i Rueda, Amalia Sartori, Britta Thomsen, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Anna Hedh, Sophia in 't Veld
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 178 lg 2)	Manolis Mavrommatis, (María Esther Herranz García asemel) Zita Pleštinská (Piia-Noora Kauppi asemel)

MENETLUS

Pealkiri	Läbivaadatud Barcelona protsess		
Menetluse number	2005/2058(INI)		
Menetlusalus	art 45		
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	AFET 12.5.2005		
Nõuandev komisjon / Nõuandvad komisjonid istungil teada andmise kuupäev	INTA 12.5.0000	FEMM 8.9.2005	
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev			
Tõhustatud koostöö istungil teada andmise kuupäev			
Raportis sisalduv(ad) resolutsiooni ettepanek(ud)			
Raportöör(id) nimetamise kuupäev	Anneli Jäätteenmäki 1.2.2005		
Aseraportöör(id)			
Arutamine komisjonis	13.7.2005	30.8.2005	26.9.2005
Vastuvõtmise kuupäev	26.9.2005		
Lõpphääletuse tulemused	poolt:	58	
	vastu:	1	
	erapooletuid:	2	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Vittorio Agnoletto, Panagiotis Beglitis, Bastiaan Belder, Monika Beňová, André Brie, Philip Claeys, Paul Marie Coûteaux, Simon Coveney, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Camiel Eurlings, Jas Gawronski, Ana Maria Gomes, Toomas Hendrik Ilves, Georgios Karatzaferis, Ioannis Kasoulides, Cecilia Malmström, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Philippe Morillon, Pasqualina Napoletano, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols i Germà, Cem Özdemir, Tobias Pflüger, Bernd Posselt, Raül Romeva i Rueda, Libor Rouček, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Marek Maciej Siwiec, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Paavo Väyrynen, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Francis Wurtz, Luis Yañez-Barnuevo García, Josef Zieleniec		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Philip Bushill-Matthews, Carlos Carnero González, Árpád Duka-Zólyomi, Hélène Flautre, Gerardo Galeote Quecedo, Anneli Jäätteenmäki, Alexander Lambsdorff, Yiannakis Matsis, Íñigo Méndez de Vigo, Józef Pinior, Lapo Pistelli, Anders Samuelsen		
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 178 lg 2)	María Badía i Cutchet, Pilar del Castillo Vera, Daniel Marc Cohn-Bendit, Cristina Gutiérrez-Cortines, Luis Herrero-Tejedor, Carlos José Iturgaiz Angulo, Manolis Mavrommatis, Luisa Fernanda Rudi Ubeda, Johan Van Hecke, Bernadette Vergnaud		
Esitamise kuupäev – A6	30.9.2005	A6-0280/2005	